

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010129
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8714010129.2

Rozhodnutie

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. novembra 2014 v Poprade, takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :

K. G. M. Ž. N. S. W. - nar. XX.XX.XXXX E. B. C., trvalo bytom G.,
ul. P. XXX/X, M. B. C.,

je v i n n ý

- z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- dňa 23.10.2013 v čase okolo 19.00 hod. v Poprade na ul. Š. Č.. XX prišiel k bytu rodiny O. J. a po tom, čo na zvonenie zvončeka otvorila vchodové dvere bytu matka O. J., I. J., tak jej povedal: „odkážte O., že ešte raz bude Y. zo Svitú volať, tak mu odrežem hlavu“, pričom to počul aj O. J., ktorý sa v tom čase nachádzal v byte, čím mu týmto konaním nespôsobil ujmu na zdraví, ani na majetku,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 /dvadsaťosem/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona mu zároveň u k l a d á povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., A.. Š. Č.. XX na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodeného O. J..

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona mu zároveň z r u š u j e výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T 27/2014 zo dňa 30.05.2014, právoplatného dňom 18.06.2014 podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 1 /jedného/ roka, podmienene odložený

na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dvoch/ rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného K. G. obžalobu pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 23.10.2013 v čase okolo 19.00 hod. v Poprade na A.. Š. Č.. XX prišiel k bytu rodiny O. J. a po tom, čo na zvonenie zvončeka otvorila vchodové dvere bytu matka O. J., I. J., tak jej povedal: „odkážte O.i, že ešte raz bude Y. zo Svitú volať, tak mu odrežem hlavu“, pričom to počul aj O. J., ktorý sa v tom čase nachádzal v byte, čím mu týmto konaním nespôsobil ujmu na zdraví, ani na majetku.

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K. G., poškodeného O. J., svedkov I. J., I. J., O. C. S. M. B. i prečítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné.

Obžalovaný K. G. v prípravnom konaní spáchanie skutku poprel a na svoju obhajobu uviedol, že celá vec je vymyslená v snahe poškodiť mu, v konaní pred súdom dodal len to, že s poškodeným O. J. sa v deň skutku nestretol a že jeho matky sa iba opýtal na trestné oznámenia, ktoré boli na neho podané v súvislosti s vyhrážkami odrezaním hlavy O. J., keďže si nebol vedomý žiadnych vyhrážaní na jeho osobu, hoci ho poznal ako muža, ktorý mal s jeho vtedajšou priateľkou S. Y. pred skutkom istý vzťah, čo potvrdil aj pri konfrontáciách so svedkami I. J., O. C. W. I. J..

Poškodený O. J. v prípravnom konaní uvádzal, že v čase skutku bol doma a počul ako sa mu obžalovaný prostredníctvom jeho matky I. J. vyhráža slovami „že keď bude Y. zo Svitú volať, odreže mu hlavu“ i to, že z týchto vyhrážok obžalovaného mal strach aj preto, že ho v septembri 2013 v byte S. Y. fyzicky napadol tak, že ho udrel dlaňou po tvári., resp. tým, že v októbri 2013 mu neznáma osoba poškodila jeho osobné motorové vozidlo, pričom z tohto konania podozrieval práve obžalovaného.

Poškodený v konaní pred súdom vyššie uvedené skutočnosti potvrdil a dodal len to, že vyhrážky obžalovaného bral vážne aj preto, že menovaný mal byť „bitkár“.

Svedkyňa I. J. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný prišiel k nim domov v spoločnosti s ďalším jej neznámym mužom, zháňal jej syna O. a keď zaprela jeho prítomnosť v byte obžalovaný jej povedal, aby odkázala synovi, „že keď bude Y. zo Svitú volať, tak mu odreže hlavu“ i to, že o svojho syna O. mala v dôsledku toho isté obavy, čo ju viedlo aj k podaniu trestného oznámenia na osobu obžalovaného.

Pri konfrontácií s obžalovaným i v konaní pred súdom svedkyňa tieto skutočnosti potvrdila a dodala, že obavy z obžalovaného mal aj jej syn O., okrem iného aj preto, že obžalovaný prišiel pred ich byt aj pred samotným skutkom niekedy v auguste 2013, ale aj v ďalšom období vianočných sviatkov roku 2013, resp. preto, že ho jej syn podozrieval aj z poškodenia jeho auta či pneumatík.

Svedok I. J. v prípravnom konaní o žalovanom skutku priame vedomosti nemal, na mieste činu prítomný nebol a o jeho okolnostiach sa dozvedel až od svojej manželky I. J., pri konfrontácii s obžalovaným dodal len to, že s obžalovaným sa od septembra 2013 stretol asi 3-krát, vždy to bolo pred obytným domom, resp. na chodbe pred ich bytom, nikdy nie v byte samotnom.

Na svojich tvrdeniach zotrval aj v konaní pred súdom a dodal, že obžalovaný sa mu pri ich stretnutí niekedy okolo Vianoc roku 2013 dokonca ospravedlňoval za slovné vyhrážky voči jeho synovi i to, že podľa neho mal jeho syn z obžalovaného strach, keďže v čase po skutku na určitú dobu prestal vychádzať z bytu.

Svedok O. C. v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný sa ho v presne nezistenej dobe koncom roka 2013 na chodbe ich obytného domu pýtal na číslo bytu poškodeného O. J. a že ho následne v ich dome stretol ešte asi 2-krát, o priamych slovných vyhrážkach zo strany obžalovaného na osobu poškodeného svedok vedomosť nemal a čo potvrdil aj pri konfrontácii s obžalovaným K. G..

Svedok v konaní pred súdom dodal len to, že od poškodeného sa neskôr dozvedel, že s obžalovaným má problémy preto, že chodil za nejakou ženou.

Svedok M. B. - brat S. Y. vo svojich výpovediach poprel, aby v spoločnosti obžalovaného navštívil poškodeného doma v byte, potvrdil len to, že poškodený v istom období navštevoval jeho sestru S. i to, aby mal priame vedomosti o okolnostiach žalovaného skutku či konaniu obžalovaného.

Zo zápisnice o prehliadke tela obžalovaného i fotodokumentácie bolo preukázateľne zrejme tetovanie obžalovaného na hlave, krku a predlaktí oboch rúk, o ktorom sa zmieňovali svedkovia I. J., I. J. S. O. C. ako charakteristické znaky, podľa ktorých obžalovaného opoznali.

Vyššie uvedenými dôkazmi bol podľa názoru súdu spoľahlivo zistený žalovaný skutkový stav veci a tak, že o ňom dôvodné pochybnosti neboli, že postačuje na jeho rozhodnutie v predmetnej veci a preto ďalšie dôkazy navrhnuté procesnými stranami nevykonali, resp. upustil od ich vykonania.

Vykonané dôkazy súd potom vyhodnotil v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, 11 a 12 Trestného poriadku a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, kto ich obstaral a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný K. G. tak, že dňa 23.10.2013 v čase okolo 19.00 hod. v Poprade na ul. Š. Č.. XX prišiel k bytu rodiny O. J. a po tom, čo na zvonenie zvončeka otvorila vchodové dvere bytu matka O. J., I. J., tak jej povedal: „odkážte O., že ešte raz bude Y. zo Svitú volať, tak mu odrežem hlavu“, pričom to počul aj O. J., ktorý sa v tom čase nachádzal v byte, čím mu týmto konaním nespôsobil ujmu na zdraví ani na majetku.

Pri svojom rozhodnutí o tom, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný K. G. súd vychádzal predovšetkým z výpovede poškodeného O. J. a svedeckých výpovedí I. J., I. J. a nepriamo aj zo svedeckej výpovede O. C., pretože všetky svedecké výpovede boli vo vzájomnej zhode, nadväzovali na seba a vzájomne si neodporovali a z tohto dôvodu súd potom neuveril tvrdeniam a obhajobe obžalovaného, že sa žalovaného skutku nedopustil takým spôsobom ako sa mu to kládlo za vinu a vyhodnotil ich len ako účelové, použité len v snahe vyvinúť sa z následkov svojej trestno-právnej zodpovednosti, navyše aj preto, že v jednotlivých výpovediach poškodeného a svedkov súd nezistil žiadny relevantný a objektívny dôkaz svedčiaci pre ich účelové či nepravdivé tvrdenia použité proti obžalovanému s úmyslom ho krivo či nepravdivo obviniť.

Sám obžalovaný priznal, že bol v byte poškodeného, aj keď poprel, že to bolo v čase skutku, dokonca priznal aj to, že s poškodeným mal záujem stretnúť sa a „vyriešiť“ vzťah poškodeného k jeho vtedajšej priateľke S. Y., s ktorou on žil v spoločnej domácnosti a teda mal aj úmysel konať vo vzťahu k poškodenému v určitej snahe odplaty alebo pomsty práve pre jeho vzťah T. S. Y..

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd potom konanie obžalovaného K. G. kvalifikoval ako konanie naplňujúce po všetkých stránkach znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia.

Dôkazy jednoznačne preukázali, že obžalovaný sa poškodenému aj keď bez jeho priamej fyzickej prítomnosti a prostredníctvom slov adresovaných jeho matke I. J., vyhrážal odrezaním hlavy, teda smrťou, čo mohlo u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život a čo reálne tieto obavy u menovaného aj naplnilo, keďže poškodený sa ďalším osobným kontaktom s obžalovaným vyhýbal, dokonca sa po určitý čas bál vychádzať zo svojho bytu na verejnosť.

V kontexte vykonaných dôkazov, okolností žalovaného skutku, motívu a pohnútky spočívajúcich v konaní obžalovaného nemohol súd pri vyhrážkach odrezaním hlavy poškodenému považovať jeho slová „že keď bude poškodený ešte raz volať Y. zo Svitú“ za určitý druh protiplnenia požadovaný súčasne s vyhrážkou násillia v podobe odrezania hlavy a tak ako to hodnotila obžaloba vo svojom obžalobnom návrhu, keď predmetný skutok kvalifikovala ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a preto sa s touto kvalifikáciou nestotožnil a konanie obžalovaného z hľadiska právneho kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

Súd v predchádzajúcich odsekoch tohto rozhodnutia konštatoval úmysel obžalovaného konať protizákonným spôsobom vo vzťahu k poškodenému a tento ako vyplynulo z vykonaného dokazovania mal poriešiť ich vzájomný pomer a spolužitie narušené vzťahom k tej istej osobe opačného pohlavia a nie to, aby obžalovaný poškodeného nútil, aby niečo opomenul tak, ako je to v prípade trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona, aj keď by konanie obžalovaného vykazovalo jeho formálne znaky, materiálny korektív tohto trestného činu pre právne posúdenie konania obžalovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona tomu absolútne nenasvedčoval.

Obžalovaný K. G. konal ako trestne zodpovedná osoba a z hľadiska subjektívnej stránky úmyselným konaním v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Jeho konanie je pre spoločnosť nebezpečné, pretože ním porušil záujem chránený týmto Trestným zákonom a spočívajúcim v ochrane jednotlivca pred závažnými vyhrážkami, v ochrane riadneho občianskeho spolunažívania, resp. v ochrane života či zdravia iného.

Pohnútkou a motívom konania obžalovaného bola podľa súdu jeho snaha riešiť spor s poškodeným už z vyššie uvedených dôvodov /bližší vzťah obžalovaného a poškodeného k tej istej žene/ i za cenu nedovoleného a zákonom zakázaného spôsobu.

Obžalovaný K. G. bol podľa registra trestov 4-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T 84/2004 zo dňa 02.06.2005, právoplatného dňom 07.12.2005, kedy mu bol pre prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov s výkonom v I. /prvej/ NVS, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 04.07.2006 a vo veci sa dňom 29.01.2008 osvedčil, z miesta trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne, v evidencii priestupkov má dva záznamy za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Z.z., lustráciou však bolo zistené, že Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal dňa 30.05.2014 trestný rozkaz pod sp. zn. 3T 27/2014, ktorým obžalovaného právoplatne dňom 18.06.2014 odsúdil pre prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 /jedného/ roka a skúšobnou dobou do 18.06.2016.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, na prevahu prirážajúcich okolností /spáchanie dvoch trestných činov a predchádzajúce odsúdenie v podobe § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona/, bez zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného K. G. sa účel trestu dosiahne výhradne uložením súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle zásad uvedených v § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona a vo výmere zvýšenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a to vo výmere 28 /dvadsaťosem/ mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe 3 /troch/ rokov, spolu so zákazom priblížiť sa k poškodenému O. J. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a povinnosťou nezdržiavať sa v blízkosti obydli'a poškodeného Rastislava Barana.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody zrušil mu zároveň predchádzajúci výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T 27/2014 zo dňa 30.05.2014, právoplatný dňom 18.06.2014 podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 1 /jedného/ roka, podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dvoch/ rokov v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného K. G. dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody a skúšobnej doby, trest odňatia slobody spolu s vyššie uloženými povinnosťami, zodpovedá aj konkrétnym okolnostiam prípadu /po zhodnotení závažnosti činu, povahu a rozsah spôsobených následkov i samotnej osoby obžalovaného/ i tomu, aby tento trest účinne pôsobil tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti.

Hrozba možnej premeny uloženého podmiennečného trestu odňatia slobody dostatočným spôsobom zabráni obžalovanému v ďalšom protiprávnom konaní a predovšetkým vo vzťahu k poškodenej osobe. Poškodený O. J. si voči obžalovanému nárok na náhradu škody neuplatňoval a preto o nej súd v adhéznom konaní nerozhodol.

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.